Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8257
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

causa consorq; ante penultimaz acuat no
ad vltimaz de aliquo ¶ Differt aut encle
sis fra in principio ab illa que fit in
fine quia illa que fit in principio hz
sup se principaley accentu ul circum
flexu ⁊ finalis aut semp hz grauem
Enclesis aut in fine accidit hys trib
conuccionibus qz ve ne quia inclinat
accentu predenti silbe ad se ⁊ trahit
accentum illius sillabe sup qui erat
principalis accentus in predenti dicam
ad vltimaz dicamen eiusdem sillabe sed
quod fiunt eiusdem dicamis acui fine
circumflecti et sequens conuccio encle
tica semp guatur vt dixitq; legisne
guterue Et ita corrumpunt ¶ Bi
duo accentu quia in predeti dicame
mutat principalis accentu de suo loco
ad vltimu et ipsa guccio enclitica debe
ret nalis acui ac sit bius ubi grauat
Et hoc ro contingit quia non deberet
guari si predet oportet ea ende ac
centu fuare posterius qui habuisset
prius Et ⁊ amisso principali accentu
profert in principali predenti dicam
ac si esset vna dicio secu Cuiqz hi no
inclinat accentu predenti sillabe q
accidit ppt corrupcoz predenti volis
vt hecame ou debet dici hecrene Cor
rupta est eni sillabica adiecto ⁊ qua
non erat de substancia dicamis nc sta
debat aliq accentu p se ad carent
significacoi et non pt dici Et hoc
fim est causa maioz elegancie vel
ta necessitatis quia non est ponend
principalis accentu sup aliqui sillabi
cam adiectam ad ponti carent sensu
Et necessitas cogit eam corripi ne
dicam hecrene posito accentu acuto
sup penultimaz ¶ Dili vndiqz et demqz
non inclinant accentu qz predenti
volis corrupta est ¶ Nam vndiqz co
ponitur ab vnde ⁊ qz demqz ex de
mo et qz ¶ Causa quoqz differne a
mittit quoqz ccuiuato enclitica sim
suam vt itaqz utiqz ante penultima
acuta qui sunt apocope sy dicamen
¶ Cum vo fine apone accipiat sup
penultra fuatu na ipsis enclesis
Et merito quia melius fuat cum sua
guccio enclitica ex apocope qui nispo
ne ¶ Dili cessat inclinacio predenti
silbe qi guccio enclitica quicqd no
nasillabam dicam vt mulier vn
qz ceuit ¶ Non eni inuenit ani sua
lem sillabam qui inclinet Dicunt
ecs quidam quod ea inclinacois guc
cio enclitica amittit cum sua vt
currit ne forte platoqz videt eni
acui Ad hoc dico quod guccionis
enclitice ea corruptionis ul dice al
nonasillabe dicamis amittit incli
nacoz predenti sillabe Sic tu sp
guccu sed causa introgacois nullo
vt legisne modo eni inclina accentu
predenti silbe sup vltima hmus
ubi legis ¶ Dz ipsa guccio vn ubi re
tinere qualem accentu ⁊ acuti qd
alibi non facit Et hoc contingit ex
no introgandi Enclesis ecs facit vt
dicam ubiqz penultra acuta quus
ipsa sit quus ⁊ longa ul bius ¶ Vel
dicam quod in accentu porq fuit
edendi longitudini qui breuiati ou
longa sit dignior breui Secuq ergo
vi quod guccio enclitica in fine in
rogatiue dicamis ponta quitu ad ac
centu dicamis acuitur quitu ad se q
uatur Et quod dicam de hac co
uccion qi possum dice de eadem
qz est sillabica adiecto ut plerusq;
pleraqz pleruqz vt sufficiat nuo
supra assignata ¶ Sert ecs encle
tice hec propero ou qui pponit hys
prioribus me te ub vob qi ipsa g
uat ac si esset vna dicio cu prede
ti prione cum debet acui eo qp sit bius